

Vuoden 2014 Rescue Race –voittajajoukkueen , Kouvolan VPK:n palkintomatka Itävaltaan 27.07.- 03.08.2014

Joukkueeseen kuuluivat Oona Mykkänen, Jere Hyppänen, Joonas Uljanoff, Niko Immonen ja Juho Seppänen sekä heidän kouluttajansa Tiina Laihanen.

Päivä 1.

Lähdimme matkalle sunnuntaiaamuna 27.7. palokuntamme toiselta asemalta, Kouvolankylän VPK:n talolta. Olimme saapuneet paikalle ajoissa, joten saimme hieman odotella kuljettajaamme Miika Lehtistä. Odotellessamme rupattelimme ja mietimme jokainen tulevaa reissua, emme meinanneet pysyä nahoissamme! Kaiken varalta punnitsimme vielä matkalaukut Tiinan matkalaukkuvaa'alla, ei olisi ollut mukavaa huomata lentokentällä, että tavaraa on liikaa mukana. Kun Miika sitten viimein saapui, laitoimme matkatavarat miehistönkuljetusautoon, hyppäsimme itse kyytiin ja lähdimme ajamaan kohti Helsinki-Vantaan lentoasemaa. Matkalla pidimme pienen tauon Kuninkaantien ABC:llä.

Saavuttuamme lentokentälle jäimme odottelemaan Franz Humeria, hänen avopuolisoaan Sabinea ja kilpailun järjestäjän Markku Aarnion vaimoa Ritva Jokelaa. Heidän saavuttuaan kävimme viemässä laukkumme ja hakemassa liput. Klo 12:00 lento lähti Müncheniin ja se kesti noin kaksi tuntia.

Päästyämme perille meitä oli vastassa kuljettajamme Peter Grebien. Lähdimme ajamaan kohti Welsin kaupunkia. Kaupunki sijaitsee Itävallassa ja on Ylä-Itävallan osavaltion toiseksi suurin kaupunki. Maisemat matkan varrella olivat upeita, oli aivan käsittämätöntä, että jossain oikeasti näyttää siltä mitä siellä. Puolessa välissä matkaa pidimme tauon levähdyspaikalla.

Saavuttuamme Welsiin menimme ensimmäisenä paikalliselle paloasemalle, jossa myös yövyimme. Asema näytti upealta, siellä oli yli 30 tallia ja ajoneuvoja jos minkälaisia. Kävimme viemässä laukut huoneisiimme ja lähdimme syömään paikalliseen ravintolaan. Viener snitchel eli wieninleike ja gordon bleu olivat oikein maukkaita. Vatsat täynnä hyvää ruokaa palasimme asemalle. Koska ei ollut vielä myöhä, niin tutkimme paloasemaa ja sen ympäristöä. Aikamme seikkailtuamme vietimme iltaa paloaseman terassilla, kunnes sitten väsymys iski ja menimme huoneisiimme nukkumaan.

Päivä 2.

Päivä alkoi aamupalalla klo 8:00 paikallista aikaa. Tämä tarkoittaa, että Suomessa kello oli vasta 7:00. Syömisen jälkeen lähdimme taas kävelemään paloasemaa ympäri, meille jopa esiteltiin sitä tarkemmin. Pian olikin jo aika lähteä kohti Salzburgia, joka on Itävallan neljänneksi suurin kaupunki. Se sijaitsee Salzach-joen varrella Alppien juurella.

Lähdimme kulkemaan pitkin kaupungin katuja ja kävimme katselemassa nähtävyyksiä. Näimme mm. Mozartin synnyintalon sekä sillan, jonka kaiteet olivat täynnä lemmenlukkoja. Siellä oli paljon hienoja rakennuksia ja kävimme yhdellä todella kauniilla alueella nimeltä Mirabellin palatsi. Se sijaitsee aivan vanhankaupungin ulkopuolella ja on yksi Salzburgin suosituimmista kohteista.

Palatsilla oli kertakaikkisen upeaa. Kukkaistutukset olivat kauniita ja kaiken kruunasi keskellä aluetta sijaitseva suihkulähde. Siellä näki myös vaikka minkälaisia pukeutumistyylejä. Esimerkiksi kaksi miestä oli pukeutunut vanhanaikaisiin aatelisvaatteisiin. Yhdellä oli puolestaan sellaiset vaatteet, että hän näytti aivan kiveiltä. Mirabellin palatsilta lähdimme Salzburgin katedraalille ja sieltä matka jatkui Hohensalzburgin linnaan, jonne kuljetaan hissillä vuorenrinnettä pitkin.

Hohensalzburgin linnassa oli esillä vaikka mitä, kuten esimerkiksi erilaisia sorminukkeja ja kanuunoita. Löytyipä sieltä pari nukan kuorta, joiden taakse pystyi menemään. Oma pää ja kädet näkyivät, mutta muuten näytti siltä, että olisi ollut nukan vartalo ja vaatteet. Niistä sai hienoja kuvia. Kiersimme linnan ja palasimme hissillä takaisin alas. Autolle päästyämme lähdimme takaisin Welsiin paloasemalle. Peter lähti vielä illalla viemään meidät kaupunkiin jäätelöille. Tultuamme takaisin asemalle kävimme melkein heti nukkumaan. Päivä oli ollut mahtava!

Päivä 3.

Aamu lähti käyntiin samalla tavalla kuin edellisenä päivänä. Aamupalan jälkeen lähdimme kohti Wieniä. Maisemat olivat vähintäänkin yhtä upeat kuin mitä ensimmäisenä päivänä olimme nähneet, elleivät jopa vielä upeampia. Oli korkeita vuoria, matalalla ajelehtivia pilviä, laajoja peltoja ja

täysin vihreää ruohoa.

Saavuimme viimein Wieniin ja kävimme turistikierroksella. Paikka oli pullollaan hienoja taloja pienenpienine yksityiskohtineen, katoilla oli jopa patsaita. Kierroksen puolivälissä jäimme pois kyydistä ja lähdimme kaupoille. Ostosten lomassa virkistimme itseämme hotdodgeilla ja limonadilla. Kävimme myös Stephansdomilla, keskiaikaisella goottilaisella katedraalilla sekä ihastelimme Wienin valtionoopperataloa ulkopuolelta. Päätimme jatkaa bussimatkaa ja saavuimme takaisin lähtöpisteeseen eli Schönbrunnin linnalle, jonka kiersimme kokonaan ympäri.

Kierroksen jälkeen oli aika aloittaa paluumatka Welsiin. Matkalla pysähdyimme syömään Tonava-joen rannan tuntumassa sijaitsevaan ravintolaan. Sieltä oli hienot näkymät vuoristoon ja ruokakin oli hyvää, vaikka hieman erikoista. Ruoan jälkeen käytimme hetkisen paikan kiertämiseen ja kuvien ottamiseen. Olimme niin uupuneita, että kun pääsimme paloasemalle, niin painuimme pehkuihin.

Päivä 4.

Aamiaisen syötyämme saimme matkamme ensimmäiset lahjat. Jokaiselle annettiin Welssin palokunnan vuosikertomus, DVD samaan aiheeseen liittyen sekä pinssi. Vastavuoroisesti mekin annoimme lahjoja isäntäpalokunnallemme sekä kuljettajallemme Peterille.

Tämän päivän ohjelmaan kuului ensin käynti Linzin pelastusopistolla, joka oli juuri remontoitu lähes lattiasta kattoon. Kävimme katsomassa sisältä kaikki paikat, kuten luokkatilat, paineilmalaitteiden huolto- ja testauspisteet, liikuntasalit ja häkkiradan savusukelluksen harjoitteluun. Pihalla kävimme tutkimassa paloautojen tallit sekä heidän ajoneuvokalustonsa. Pääsimme vielä nostolavalla katsomaan maisemia hieman ylempää. Vierailimme myös alueella, jossa pystyy järjestämään erilaisia kemikaali- ja suuronnettomuusharjoituksia. Sieltä löytyi muutama auto, pari junanvaunua ja sen sellaisia. Menimme takaisin sisälle ja saimme pari pinssiä, viirin ja ison Linzin pelastusopistosta ja pelastustoiminnasta kertovan kirjan. Meidän oli aika lähteä kohti Rosenbauerin tehdasta. Siellä valmistetaan sammutusasuja, paloautoja ja kaikkea muutakin mitä palo- ja pelastustarvikkeisiin kuuluu.

Kun menimme tehtaan sisälle, meille kerrottiin, että kuvaaminen on kielletty. Jouduimme hetken odottelemaan pääsyä viralliselle tehdasalueelle. Tehdasalueella pääsimme näkemään, kuinka paloautot ja lentokenttäpaloautot pantterit tehdään vaihe vaiheelta. Sisäkierroksen jälkeen menimme

pihalle, siellä saimme ottaa valokuvia juuri valmistuneista ajoneuvoista. Siirryimme takaisin omille autoillemme, siellä Rosenbauerin tehtaan edustaja jakoi meille omat pienoismallit panttereista. Tehdasvierailun jälkeen meille oli varattu aikaa shoppailuun. Palattuamme Welsin palolaitokselle söimme iltapalaksi palomiesten valmistamaa herkullista grilliruokaa. Niin oli neljäs päivä taputeltu.

Päivä 5.

Aamupalan jälkeen pakkasimme viimeisetkin tavaramme laukkuihin ja veimme laukut ulos. Pihalla tapasimme Welssin palokunnan nuoria ja pian aloitimme matkan kohti Alppeja. Maisemat, jotka tällä matkalla näimme, olivat mahtavimmat kaikista. Haukoimme lähestulkoon koko matkan ajan henkeämme, emme yksinkertaisesti olleet uskoa silmiämme! Päästyämme Alppien juurelle Kleinarlin kylään vaihdoimme autoa ja lähdimme ajamaan ylöspäin rinnettä kohti majapaikkaamme. Majoituimme paikassa nimeltä Schüttalm, joka sijaitsee 1750m korkeudessa. Emme tehneet tuona päivänä mitään ihmeellistä. Söimme, joimme ja vietimme laatuaikaa mm. korttia pelaten Welssin nuorten kanssa iltaan asti. Kun nuoret menivät nukkumaan, me jäimme vielä juttelemaan vetäjien, Franzin, Sabinen ja Ritvan kanssa. Lopulta meitäkin alkoi unettaa ja menimme nukkumaan.

Päivä 6.

Aamulla herättyämme olimme kertakaikkisen ihmeissämme maisemista. Edellispäivänä oli satanut ja ollut sumuista, joten maisemien katselusta ei ollut tullut oikein mitään. Nyt kun menimme parvekkeelle, eteemme avautui postikorttinäkymä: korkeita vuoria ja hattaramaisia pilviä. Aamupalan jälkeen teimme itsellemme eväät ja lähdimme nuorten sekä heidän ohjaajiensa kanssa kävelemään. Kävelimme suunnilleen 12 kilometriä ja päädyimme alppijärven rannalle Flachaun laaksoon. Vesi oli kirkasta ja sen väri muistutti turkoosia. Järvelle oli myös rakennettu kiipeilypaikka, sieltä pystyi myös liukumaan vajjerirataa pitkin järven yli. Kaikki halukkaat kävivät kokeilemassa niin liukumista kuin kiipeilyäkin. Vietimme aikaa siinä rannalla ja odottelimme, että autot tulevat hakemaan meidät. Olisi ollut hieman raskasta tarpoa sama matka takaisin. Pelasimme vielä korttia päästyämme takaisin majapaikkaan.

Päivä 7.

Aamulla lähdimme taas kävelemään eväät repuissa, matkaa kertyi tällä kertaa 8-10 kilometriä. Meillä suomalaisilla oli jalat vielä hieman kipeitä edellispäivän kävelyn jäljiltä. Laskeuduimme Wagrainin kylään jossa halukkaat pääsivät uimaan vesipuistoon. Oona ja Juho menivät sinne Welssin nuorten kanssa, mutta Tiina, Jere, Niko ja Joonas lähtivät kaupolle. Jonkin ajan kuluttua autot tulivat taas hakemaan meitä ja palasimme majapaikkaan. Juttelimme nuorten kanssa loppuillan, pelasimme vaihteeksi korttia ja pidimme hauskaa. Tuliaiseksi viemämme Kouvolan Lakritsi maistui paikallisille nuorille, mutta tuliset Turkinpippurit maistuiivat lähinnä vain meille suomalaisille. Illan päätteeksi annoimme isännillemme viimeiset lahjat, eli Mөлкky-pelin, Kouvolan Lakritsia ja nuorille palokuntamme logolla varustettuja heijastimia.

Päivä 8. viimeinen päivä

Herätys oli klo 3:30. Menimme syömään aamupalaa, vai pitäisikö sanoa yöpalaa. Klo 4:00 oli lähtö kohti Münchenia. Lähes kaikki nukkuivat koko menomatkan Münchenin lentokentälle. Lentokentällä kiitimme vielä Peteriä kaikesta ja menimme sitten viemään laukut. Kävimme viime hetken ostoksilla ja sitten olikin jo aika nousta koneeseen. Lento kesti pari tuntia, tuntui ihanalta päästä takaisin Suomeen. Lentokentällä meitä odotti Jukka-Pekka Inkinen miehistönkuljetusauton kanssa. Saatuamme itsemme ja tavarat kyytiin lähdimme ajamaan kohti Kouvola. Meitä kaikkia väsytti, mutta olimme erittäin onnellisia ja monia kokemuksia rikkaampia. Tätä matkaa emme tule koskaan unohtamaan! ☺

Kirjoittanut: Oona Mykkänen